

{AF} **door: Stephan Zegwaard** De laatste jaren ben ik niet meer richting het zuiden afgereisd om mijn karpergeluk te beproeven. Waarom? Ik vond (en dat vind ik nog steeds) dat er in ons eigen lang nog ruim voldoende te halen is. Maar goed... wanneer ik dan terugdenk aan de jaren dat ik wél geregeld in Frankrijk viste... dan gaat het toch wel eigenlijk weer kriebelen!

Het grappige van de buitenlandse trips die ik heb gemaakt, is dat er eigenlijk altijd wel iets mis ging! Op het moment dát het gebeurt niet zo grappig... maar achteraf kun je er altijd hard om lachen!

Hoe je je ook voorbereid.... er kunnen altijd onverwachte dingen gebeuren en zeker wanneer je volop aan het pionieren bent en dus op openbare wateren gaat vissen.

Ik denk dat het ergens in de negentiger jaren is geweest dat ik voor het eerst naar Frankrijk ging om te vissen. De voorbereidingen waren thuis ruimschoots getroffen en er kon niets meer foutgaan! Samen met m'n maatje kon de reis beginnen en na een nachtje rijden waren we in de buurt van de door ons uitgekozen bestemming. Tsja... TomTom bestond toen nog niet, dus de grote gele Michelin atlas moest ons de weg wijzen. Links.. rechts...links rechts.... totdat we op een gegeven moment een smal bospad opreden. Na het bospad een kilometertje gevolgd te hebben, stuitte we op een groot hek wat ons de weg naar het water belemmerde. Shittt!!! Nouja... dan maar in zijn achteruit en een andere manier zien te vinden om aan het water te komen. Opeens BOEM! Tja.... dat krijg je ervan wanneer je al zo'n 32 uur wakker bent, dan ben je niet zo heel scherp meer zal ik maar zeggen. Mijn rechter voorwiel bungelt los boven een greppel en door een ingenieus systeem wat differentieel heet is de auto niet meer in beweging te krijgen! Wat nu?? Alles uitladen om het gewicht te reduceren.... en proberen te tillen? Nee... onbegonnen werk!

Oplossing

Aan het begin van het bospad waren we wat moestuintjes gepasseerd en daar hadden we wel wat mensen zien rondscharrelen. Tsja... ANWB bellen leek ons geen uitkomst te bieden... vertel maar eens waar je zit! Samen met m'n maatje loop ik terug naar het begin van het bospad. Bij de eerste moestuin zie ik een boom van een kerel staan! Met vertaalboekje in de hand stamel ik naar de man "Euh..

bonjour monsieur

... euhm... panne la voiture ici"! Met handen en voeten probeer ik uit te leggen wat eraan de hand is en de grote man loopt met ons mee richting mijn auto. Als we bij de auto aankomen roept ie "Olalaaaa... le tracteur..." en gebaart mij dat ik met hem mee moet komen. Mijn maatje Wilco moet achterblijven.... en ik roep naar hem... "Wil... als je mij niet meer terug ziet....dan weet ik niet wat je moet doen..."

De man gebaart dat ik in zijn auto moet stappen en vervolgens scheurt de man kris kras door een paar dorpjes. Een half uur later stop hij de auto voor een klein bruin café en ik volg hem

naar binnen. Hoewel het 10 uur in de ochtend is, zit het kleine café stampvol met Fransen die allemaal aan een flinke neut zitten. De man loopt richting een klein mager en oud mannetje en begint een uitgebreid verhaal te vertellen. Het oude mannetje knikt instemmend maar zegt verder niets. Vervolgens volg ik de grote man die het café weer uitloopt en neem weer plaats in zijn auto. Onderweg hangt hij een heel verhaal op waar ik natuurlijk niet zoveel van begrijp. Het enige wat ik begrijp, is dat we nu weer terug gaan naar de plek waar mijn auto staat. Gelukkig!

Eenmaal aangekomen zie ik een opgeluchte blik op het gezicht van mijn maatje... "tja man... een half uur heen en terug... géén idee wat er nu gaat gebeuren... maar ik denk dat hij een oud mannetje in een café heeft gevraagd ons hieruit te halen."

Na ongeveer 3 kwartier wachten en zo'n 10 sigaretten later horen we in de verte het geluid van een tractor! Jawel... het is het oude mannetje die aangereden komt op een tractor. De staat van de tractor lijkt me slecht... ik denk dat het apparaat uit 1920 stamt ofzo.... maakt niet uit!! Als hij ons er maar uit trekt!

Dit laatste lukt en bijzonder subtiel lukt het de oude baas om mijn auto te bevrijden. We kunnen weer op pad! Ik wil de oude man geld geven voor zijn bewezen dienst maar hier wil hij niets van weten. Ik dring aan en duw hem omgerekend 30 gulden in zijn handen en zeg in het Nederlands "hier.... ga er maar een lekkere borrel van dinken!"

Nu we weer "vrij" zijn vervolgen we onze weg, op zoek naar de waterkant. Nergens maar dan ook nergens zien we ook maar één mogelijkheid om aan de oever van het meer te komen en na een zoektocht die tot laat in de middag duurt, geven we de hoop op en besluiten we terug te rijden naar Nederland. Een gevaarlijke situatie, aangezien ik écht bekaft ben na zo'n 40 uur non-stop wakker te zijn geweest. Mijn maatje was in die tijd nog niet in het bezit van een rijbewijs dus al het stuurwerk was voor mijn rekening. Uiteindelijk zijn we na veel knipogen achter het stuur op de Maasplassen belandt...

Volgende poging

Een jaartje later volgt de volgende poging. We besluiten het toen nog geheel onbekende water "Lac de Madine" te gaan bevissen. Na een nachtje karren zien we tot onze blijdschap de borden al op de snelweg verschijnen.... We zijn er bijna!!!

Niets blijkt echter minder waar.... de TomTom bestaat in die tijd nog steeds niet en het enige wat we gedurende 2 uur lang te zien krijgen na het nemen van de afslag zijn akkers vol graan! Nóg meer graan... en nóg meer... het houdt niet op!

Uiteindelijk staan we dan toch echt eindelijk aan de oever van Madine. Dit is werkelijk schitterend! De ochtendzon schijnt prachtig over het blauwe water...

We vinden een café en halen hier onze vergunningen. "Frans" probeert ons uit te leggen waar we moeten zijn.... en het lijkt ons duidelijk (maar dit blijkt in de praktijk toch iets anders te liggen). We drinken nog een bak koffie in het café (niet te zuipeeeee!!) en gaan op pad. Hoewel de man allerlei kruisjes en circels op de kaart heeft gezet, kunnen we toch de stek waar we kunnen gaan zitten niet vinden. Na een ritje van ongeveer een half uur komen echt puur per toeval aan op iets ongelooflijk moois! Aan het eind van een smal bospad komen we uit op een zijtak van het grote meer. De rust die het uitstraalt is bizar....

Tot op heden lijkt alles voorspoedig te verlopen. We zetten ons kampje op... en gaan lekker vissen. We vangen mooie vissen.. en veel ook! Alles gaat voorspoedig.. en m'n maatje vangt zelfs zijn PR in de vorm van 37 pond leder! Prachtig mooi.... maar wat er daarna gebeurt is op zijn zachtst gezegd vreemd te noemen. Mijn maat heeft een digitale weegklok en geeft niet exact het goede gewicht van de vis aan. Gelukkig heb ik ook nog mijn klokunster mee.. en zodoende wordt de vis tóch correct gewogen. Mijn maat had zijn digitale unster net voor deze Frankrijktrip gekocht,.. en is niet echt blij met het falen van het apparaat. Als we een paar uur erna van het zonnetje zitten te genieten, zeg ik... raar man dat dat ding weigert... wat een kloteding zeg... snel mee teruggaan als je weer thuis bent. Nadat ik dit heb gezegd treedt mijn maat werkelijk buiten zichzelf en begin tegen me te schreeuwen. Wat ie nu exact allemaal zei is mij tot op de dag van vandaag nog onbekend... en dat wil ik eigenlijk graag zo houden. In elk geval... stond ik met een bek vol tanden en uiteindelijk besloot ik om me terug te trekken in mijn tent en er ook voorlopig niet meer uit te komen. De rest van de dag vangen we nog een paar mooie karpers... maar het is tussen mijn maat en mij angstvallig stil. De rest van onze sessie lijkt hierna redelijk te verlopen... totdat ik op de 4e ochtend gewekt word door alle 3 mijn Delkims die tegelijk afgaan..... foute boel!

Wanneer ik mijn hoofd uit mijn tent steek, zie ik twee vatzige mannetjes in een rubberbootje. Het bootje is eigenlijk wel wat te klein voor deze dikkerds.... "Allooo Police" is hetgeen wat ze roepen. Wanneer ze uiteindelijk na wat gestuntel aan wal klauteren, beginnen ze gelukkig in het Duits te praten. Ik loop naar ze toe en schudt ze vriendelijk de hand. Direct vertellen ze ons dat ze toch niet van de politie zijn maar van de lokale hengelsportvereniging. Er wordt ons verteld dat we hier niet mogen vissen....sterker nog... we zitten in een natuurgebied waar je sowieso niet mag komen. Wanneer ik de kaart van het café erbij pak, wordt me duidelijk waar we nu zitten... en dit is wel heel erg uit de buurt van de zone waar we wél mogen vissen..... De andere man voegt daaraan toe dat wanneer de politie ons hier zou vinden... wij alles.. maar dan ook écht alles kwijt zouden zijn! We bedanken onze twee kleine vatzige informateurs... en breken zo snel als we kunnen ons kamp op en verhuizen daarna naar een legale stek. De rest van de week vangen we nog 2 karpers....

Eenmaal weer terug in Nederland is het voorval uitgebreid onder het genot van een biertje besproken. Probleem uit de wereld.... eind goed al goed!

{/AF}